

РЕШЕНИЕ

№ 3832

гр. София, 09.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 09.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4504** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 от КСО.

Образувано по жалба на Д. З. С. от [населено място], срещу Решение № 1040-21-407/09.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му и потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00882729/22.02.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град, като правилно и законосъобразно.

В жалбата се твърди че решението е незаконосъобразно, поради неправилност на направените в него изводи, че жалбоподателят не е полагал трудов стаж в [фирма]. Сочи, че не са взети предвид доказателствата за трудовия му стаж в [фирма] - трудови договори, фишове за заплати, уведомления по чл.62, ал.5 КТ и др. , като счита, че периода, за който се отнасят тези доказателства следва да му бъде зачетен за осигурителен стаж и като е приел обратното директора на ТП на НОИ С. – град е постановил незаконосъобразно решение.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. Г., която поддържа жалбата. Претендира разноски и представя писмени бележки.

Ответникът се представлява от юрисконсулт Б., която оспорва жалбата. В позиция по същество поддържа законосъобразност на постановеното решение на директора на ТП на НОИ С. град, по подробно изложените в него мотиви. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните доказателства съдът приема за установено от фактическа страна следното:

С оспореното решение е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00882729/22.02.2021 г., с което на основание чл. 114, ал. 2 и 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено жалбоподателя да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН), изплатено му за времето от 22.12.2016 г. до 04.01.2017 г., от 05.01.2017 г. до 19.01.2017 г., от 20.04.2017 г. до 29.04.2017 г., от 31.05.2017 г. до 29.06.2017 г., от 07.08.2017 г. до 26.08.2017 г., от 27.08.2017 г. до 10.09.2017 г., от 05.10.2017 г. до 24.10.2017 г., от 30.10.2017 г. до 28.11.2017 г., от 29.11.2017 г. до 28.12.2017 г. и от 05.03.2019 г. до 03.04.2019 г. - в общ размер 4 923.06 лв., поради установените нови данни и документи, в следствие на извършената проверка при осигурителя, подавал данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за лицето, чийто резултат са довели до извода, че същия не е бил осигурено лице по смисъла на чл. 10, ал. 1 и § 1, ал. 1, т. 3 от ДР на КСО за периода от м. 10.2016 г. до м. 10.2018 г.

Установено, че за Д. З. С. са представяни от [фирма] удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) и са изплащани ПОВН по болнични листове за периода от 22.12.2016 г. до 28.12.2017 г. с прекъсвания; а за периода от 05.03.2019 г. до 03.04.2019 г. са изплащани ПОВН по два болнични листове с удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО), представени от [фирма] и от Университетското издателство „Св. К. О.“. При изчисляването на ПОВН по последните два болнични листове в дохода, по който е изчислено обезщетението, е включен и осигурителният доход за месеците септември 2017 г. до септември 2018 г., подаден по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма].

Във връзка с изплатените обезщетения за временна нетрудоспособност на жалбоподателя по болнични листа, представени от [фирма], със Заповед № ЗР-5-21-00596967/23.07.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С. - град е възложено да се извърши ревизия на [фирма] относно извършваните разходи от фондовете на ДОО и спазването на осигурителното законодателство.

По този повод, е поискано съдействие от ТД на НАП С. - град с писмо с изх. № 1042-21-10#322/26.07.2019 г., в което е посочено, че с нотариално заверена декларация от 16.05.2018 г. П. Г. Г., едноличен собственик и управител на [фирма], е декларирал, че от създаването му дружеството не е развивало дейност, няма автосервиз, не с имало назначени лица и той не е упълномощавал друго лице да го представлява. Според писмото, след посещение на адреса - седалище на дружеството от контролни органи на НОИ, с Протокол № ПТ-5-21-00417402/22.05.2018 г. е установено, че на същия - гр. С., ж.к. „Д.“, [улица], дружеството е непознато и там се намира фирма „М. билд“. При разговор със служителка от администрацията на последното дружество е установено, че на адреса не се помещава фирма с наименование [фирма], която да развива търговска или стопанска дейност.

След приключване на извършената от НАП проверка на [фирма], с писмо с вх. № 1042-21-10#601 /22.01.2020 г. от ТД на НАП - С. в ТП на НОИ С. - град е изпратен Протокол № П-2222141813772-073-001/18.07.2019 г., ведно с доклад за предприетите действия и направените констатации от органите на приходите на НАП. Според писмото, с оглед събрания доказателствен материал, от НАП е изготвено и изпратено уведомление до СГП с копие до ВКП. Според изложеното в протокола [фирма] е вписано в ТР на 28.11.2012 г., като проверяваният период е от 01.01.2016 г. до 31.12.2018 г. През този период в дружеството са полагали труд 12 лица, като към момента на приключване на проверката те са 04. Уведомленията по чл. 62 от КТ са за

офис мениджър, секретар, автомонтьор, ръководител сервиз, координатор дейности, технически сътрудник, автотенекеджия, счетоводител, като „не се доказва по безспорен начин, че лицата, за които са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключени трудови договори, са упражнявали трудова дейност в дружеството, за която да подлежат на осигуряване“. Според приложения доклад, от органите на НАП е извършена насрещна проверка на жалбоподателя Д. С., приключила с протокол от 15.10.2018 г., при която е установено, че по данни от лицето същото е работило като счетоводител на фирмата от 02.04.2018 г. до 30.09.2018 г. по силата на Трудов договор № 17/02.04.2018 г. на 4-часов работен ден, с основно месечно възнаграждение 1 400 00 лв. Д. С. е посочил, че е обработвал първични счетоводни документи, които е получавал на адрес за кореспонденция - [населено място], ж.к. „Л.“, [жилищен адрес] представил е трудова книжка и Заповед № 18/01.10.2018 г. за прекратяване на трудовия договор, както и издаден образец УП-3. Според доклада в случая „са налице основателни съмнения за злоупотреби с фондовете на държавното обществено осигуряване от страна на [фирма], както и лицата пряко са облагодетелствани от платените парични обезщетения. ... Не е установено на кои лица и дружества са предоставяни авторемонтни услуги и са продавали авточасти. Респективно една част от лицата декларират, че дейността е свързана с обработка на документи, но не могат да докажат конкретно на кои обекти и лица са извършвали доставки, следователно може да се счете, че същите не са извършвали трудова дейност, за която подлежат на осигуряване по реда на Кодекса за социално осигуряване“.

Към административната преписка са приложени декларация от 15.05.2018 г. на Д. З. С., в която същият не посочва конкретно място на работа и сочи период на работа от м. 10.2016 г. до 31.03.2018 г. на 8-часов работен ден, а от 31.03.2018 г. до 01.04.2018 г. - на 4-часов работен ден; Трудов договор № 12/18.10.2016 г., сключен от жалбоподателя с [фирма]. представлявано от П. Г. Г., за длъжност „счетоводител“, на 8-часов работен ден, с основно месечно трудово възнаграждение 1 200,00 лв. без определено място на работа в договора; Заповед № 11/02.04.2018 г. за прекратяване на трудовото правоотношение на жалбоподателя с дружеството, подписана от П. Г. Г.; Трудов договор № 17 от 02.04.2018 г., сключен с представляващия [фирма] П. Г. Г., за 4-часов работен ден, с основно месечно възнаграждение 1590.00 лв., без определено място на работа; Трудов договор № 17 от 02.04.2018 г., сключен с представляващия [фирма] П. Г. Г., за 4-часов работен ден, с основно месечно възнаграждение 1400.00 лв., без определено място на работа; Длъжностна характеристика за длъжността „счетоводител“ в „М. тийм Е..“ подписана от Д. С. на 02.04.2018 г. с посочено лице за изготвил Е. С.. В посочените основни задължения в т. 2 е вписано; „изчислява и внася данъци такси и осигурителни вноски“ в раздел 11. Подчиненост, връзки и взаимоотношения в т. 1 е посочено: „е ежедневната работа е подчинен на управителя“. С оглед събраните доказателства, от страна на проверяващите органи е изготвен Констативен протокол № КВ-5-21-00753815/13.05.2020 г. за извършената проверка по разходите на ДОО на [фирма], според който по данни от информационната система на НОИ, от 18.04.2016 г. П. Г. Г., едноличен собственик на капитала и управител на дружеството, е назначен по трудов договор с [фирма], ЕИК[ЕИК], на длъжност „сервитьор“. Установено е, че дружеството е вписано в Търговския регистър на 28.11.2012г. с капитал 2,00 лв., няма собствен и/или нает обект и се занимава с мобилни автосервизни услуги.

Издадени са задължителни предписания № ЗД-1-21-00753821/13.05.2020г., с които е

разпоредено да се подаде декларация обр. № 1 с код „заличаване“ на подадените от [фирма] данни по чл.5, ал.4 от КСО досежно изброени лица, сред които е посочени жалбоподателя С.. Предписанията са върнати в цялост, с отбелязване, че адресатът е непозна, след което са връчени по реда на чл.110, ал. КСО .

Видно от Протокол № ПТ-5-21-00774665/08.06.2020 г., на 19.05.2020 г. седалището на дружеството отново е посетено от контролен орган на НОИ, при което отново е установено, че [фирма] не се помещава на адреса.

От писмо с изх. № 1424-00-1864#1/25.06.2019 г. от ТД на НАП С. е видно, че данните по чл.5, ал. 4 от КСО са подавани от дружеството по електронен път с КЕП.

С писмо с вх. № Ц1030-21 -763/13.08.2020 г. от ТД на НАП С., ТП на НОИ С. - град е уведомено за заличените по служебен ред данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, подавани от „М. тийм“ Е. за периода от 2013 г. до януари 2020 г., в т.ч. подадените данни по чл.5, ал. 4 от КСО за Д. З. С. за периода от 18.10.2016 г. до 30.09.2018 г.

В случая е установено, че за Д. З. С. са представяни от [фирма] удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) и са изплащани ПОВН по болнични листове за периода от 22.12.2016 г. до 28.12.2017 г. с прекъсвания; а за периода от 05.03.2019 г. до 03.04.2019 г. са изплащани ПОВН по два болнични листове с удостоверения приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО), представени от [фирма] и от Университетското издателство „Св. К. О.“. При изчисляването на ПОВН по последните два болнични листове в дохода, по който е изчислено обезщетението, е включен и осигурителният доход за месеците септември 2017 г. до септември 2018 г., подаден по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО от [фирма]. Предвид горното и с оглед заличените данни от [фирма], с обжалваното Разпореждане № РВ-3-21-00882729/22.02.2021 г. е разпоредено Д. З. С. да възстанови полученото ПОВН за периода от 22.12.2016 г. до 03.04.2019 г. с прекъсвания в общ размер 4 923.06 лв.,като в последната сума е включена и неправомерно надвзетата сума от ПОВН за периода от 05.03.2019 г. до 03.04.2019 г., при чието изчисляване е включен осигурителен доход от [фирма]. Установено е, че вместо изплатените по болничен лист № Е., представен по реда на НПОПДОО чрез [фирма], 561,38 лв., са дължими 331.15 лв.; а вместо изплатените по болничен лист № Е., представен по реда на НПОПДОО чрез Университетско издателство „Св. К. О.“, 1 122,76 лв., са дължими 662,29 лв.

За изясняване на осигурителните права на жалбоподателя, на 05.11.2020г. контролните органи на ТП на НОИ С. - град са посетили адресът, който същият е посочил при извършената от НАП проверка - [населено място],[жк], [жилищен адрес] за което е изготвен Протокол № ПТ-5-21-00838224/09.11.2020г. С последния е установено, че помещението е преустроена част на втори резервен вход на приземен етаж, състоящо се от стълбище и малка площадка, разделени от завеса, в което няма обособени работни места. На мястото е установено лицето Р. Е. Я., който е декларирал, че единствените възложени му задължения в качеството му на пълномощник на много дружества, е да получава документи от институциите - от НАП, НОИ, ГИТ и др., връчени на място или изпратени чрез лицензиран пощенски оператор; че няма контакт с лицата, които са назначени по трудови правоотношения в дружествата, които представлява; че не им предава нищо и не получава нищо от тях. В саморъчно написаната декларация на Р. Е. Я. са посочени десетки фирми, на кои то същият е пълномощник, като е добавено, че е представлявал и други дружества, но техните пълномощници са изтекли. С протокола е установено и че в помещението не съхраняват каквито и да било документи на дружествата, в това число -

разплащателни ведомости, трудови досиета, първични счетоводни документи, договори с контрагенти, договори за наем, всякакви разплащателни документи, договори за фискални устройства, касови книги и др.

В изпълнение на Задължителни предписания № ЗД-1-21-00844728/23.11.2020 г. Д. З. С. е депозирал писмени обяснения от 30.11.2020 г., според които е получил трудовите си възнаграждения.

Жалбоподателят лично се е явил в ТП на НОИ С. - град на 22.01.2021 г., като е представил сключени с [фирма] Трудов договор № 12/18.10.2016 г. и Заповед № 11/02.04.2018 г. за прекратяването му; Трудов договор № 17/02.04.2018 г. и Заповед № 18/01.10.2018 г. за прекратяването му; справки за уведомления по чл. 62. ал 5 от КТ от 20.10.2016 г., 03.04.2018 г. и 02.10.2018 г.; фишове за заплата за октомври, ноември и декември 2016 г. С декларация от 18.02.2021 г. лицето е декларирало, че седалището ни дружеството е било на адрес: [населено място], [улица], както и че му е известен и друг адрес на работодателя: [населено място],[жк], бл. 26. Д. З. С. декларира и че е работил дистанционно от вкъщи на 8-часов работен ден, че лице, представляващо работодателя, е бил П. Г., който го е запознал с естеството на работата, както и че е получавал възнаграждението си от офиса в[жк]в плик от жена на име М.. Като естество на извършваната работа жалбоподателят сочи осчетоводяване на първични счетоводни документи: „фактури, свързани с дейността на фирмата автомобилен сервиз", които изготвял на флашки, готови за подаване, но тъй като нямал електронен подпис, не ги подавал той.

С оглед представените в хода на административното производство доказателства, контролните органи на ТП на НОИ са приели, че същите на са достатъчни, за да докажат извършването на трудова дейност, която съгласно чл.10, ал.1 КСО се явява основание за осигуряване и са издали оспореното разпореждане № РВ-3-21-00882729/22.02.2021г., с което е разпоредено лицето да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН), изплатено му за времето от 22.12.2016 г. до 04.01.2017 г., от 05.01.2017 г. до 19.01.2017 г., от 20.04.2017 г. до 29.04.2017 г., от 31.05.2017 г. до 29.06.2017 г., от 07.08.2017 г. до 26.08.2017 г., от 27.08.2017 г. до 10.09.2017 г., от 05.10.2017 г. до 24.10.2017 г., от 30.10.2017 г. до 28.11.2017 г., от 29.11.2017 г. до 28.12.2017 г. и от 05.03.2019 г. до 03.04.2019 г.- в общ размер 4 923.06 лв.

Разпореждането е обжалвано от С. по административен ред пред директора на ТП на НОИ, който с Решение № 1040-21-407/09.04.2021г. го е потвърдил и отхвърлил жалбата.

В производството са приети като доказателства представените от ответника с административната преписка, както и представените от жалбоподателя в проведеното о.з. допълнителни такива.

При тази фактическа обстановка, установена въз основа на представените по делото доказателства, след като се съобрази с изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК и провери законосъобразността на оспорения административен акт на основанията предвидени в чл. 146 от АПК, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес, за което административният акт е неблагоприятен.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

Оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. - град е издадено от компетентен орган по чл.117 от КСО. Постановено е в предвидената от закона форма и съдържа

фактическите и правни основания за неговото издаване. Потвърденото от органа разпореждане № РВ-3-21-00882729/22.02.2021г. също изхожда от компетентен орган.

Обжалваното решение е постановено при спазване на административнопроизводствените правила, постановено е след като са събрани всички относими доказателства за изясняване на действителната фактическа обстановка. Изложени са приетите за установени обстоятелства и мотиви, с които се удовлетворяват изискванията за форма на административния акт.

При постановяване на оспореното решение е съобразен изцяло приложимият материален закон.

Спорен по делото е въпросът дали в жалбоподателя е полагал труд в [фирма], с оглед данните за липса на осъществявана дейност от дружеството изобщо.

Съгласно текста на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО задължително осигурени за общо заболяване и майчинство, инвалидност поради общо заболяване, старост и смърт, трудова злополука и професионална болест и безработица по този кодекс са работниците и служителите, независимо от характера на работата, от начина на заплащането и от източника на финансиране, с изключение на лицата по чл. 4а, ал. 1.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, т. 12, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени в акт на Министерския съвет. (чл. 54к. от КСО).

Съгласно текста на чл. 5, ал. 6, изр. второ от КСО данните по ал. 4 се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите. В тази връзка с разпоредбата на чл. 1, ал. 2 от НПОПДОО е указано, че преценката на правото и определянето на размера на паричните обезщетения и помощите по ал. 1 се извършва въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) и регистрите поддържани от НАП и НОИ, както и данните, попълвани от осигурителите в изискуемите удостоверения по чл. 8, 9 и чл. 11, ал. 1 и 2.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

С §1, ал. 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби (ДР) на КСО е въведена

легалната дефиниция на понятието „осигурено лице” - физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски.

От съдържанието на цитираното определение за „осигурено лице“ следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО.

Не съществува идентичност на трудовото и осигурителното правоотношение. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от КСО основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски, част от които са за сметка на осигуреното лице.

В този смисъл е и съдебна практика на ВАС, VI-то отделение., вкл. и по аналогичен случай (Решение № 11274/08.11.2021 г. на ВАС по адм. д. № 6389/2021 г.), както и Решение № 14866 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 11209/2020 г., Решение № 14917 от 2.12.2020 г. на ВАС по адм. д. № 9471/2020 г., Решение № 211/08.01.2016 г. на ВАС по адм.д.№ 3681/2015г.; Решение № 13316/24.10.2012 г. на ВАС по адм.д.№ 7235/2012г.; Решение № 13914/20.11.2014г. на ВАС по адм.д.№ 9260/2014г.; Решение № 7164/16.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9940/2014 г. и др.

Следователно лицето следва да докаже, че реално е осъществявало трудова дейност в рамките на това правоотношение (Решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.). Доказателствената тежест за установяване на реално положение труд е на самото лице (в този смисъл е и изложеното в мотивите на Решение № 2524 от 18.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 12220/2019 г.)

Такъв не се доказва от жалбоподателя, в т.ч. възражението че правоизключващите предпоставки, обуславящи липсата на качеството му на „осигурено лице” и съответно на лице имащо право на парични обезщетения не били доказани от административните органи, не кореспондират нито с събраните и неоспорени по делото доказателства, налични в приетата административна преписка, нито със събраните в съдебното производство документи.

В конкретния случай, при определяне и изчисляване на паричните обезщетения за временна неработоспособност по представените болнични листове и по данните, съдържащи се в подадените удостоверения-приложение № 9 са били включени данните за осигурителен доход, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от дружество [фирма].

Установяването дали е имало правно основание за подаването на тези данни в Р. и дали те са правилно подадени от осигурителите се

реализира само при упражняването на последващ контрол от контролните органи на ТП на НОИ, при назначена проверка, респ. ревизия при осигурителя. Информацията относно трудовоправната, счетоводна и разплащателна документация, от която да се установи основателно ли са подадени данни за осигурителен стаж и дали декларирания размер на осигурителния доход съответства на изплатения на съответното лице, би могло да бъде установено именно при евентуален последващ контрол.

Извършването на проверка по разходите на ДОО по реда на чл. 108 от КСО касае контрол по спазването от осигурителите на нормативните актове по ДОО във връзка с дейността, възложена на НОИ, включително коректността на подаваните от осигурителя данни в Регистъра на осигурените лица, въз основа на които се отпускат и изчисляват паричните обезщетения. Всички документи, вкл. и първични счетоводни документи, във връзка с извършване на дейност от осигурителя, възникването на трудово правоотношение, респ. на осигурително правоотношение, начисляване и изплащане на трудови възнаграждения, подаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, следва да се съхраняват от осигурителя в качеството му на такъв и във връзка с извършването на проверки от компетентните органи на НАП, НОИ и ИА ГИТ с оглед възложените им от закона дейности. Работниците и служителите, назначени по трудов договор не разполагат с документите, от които да се установи цялостната дейност на осигурителя по отношение на упражняваната търговека/стопанска дейност и осъществяването на общественото осигуряване на назначените по трудов договор лица. В тази връзка, при извършване на проверка по разходите на ДОО на осигурителя, страна в производството е само проверявания осигурител, и само той може да бъде адресат на административния акт (задължителни предписания съгласно чл. 37, ал. 1 и чл. 38, ал. 1 от ИНСТРУКЦИЯ № 1 от 3.04.2015 г. за реда и начина за осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на Националния осигурителен институт), издаден в резултат на проверката.

Претенциите на жалбоподателя, касаещи възраженията му относно незавършен фактически състав за издаването на потвърденото с оспорения административен акт- разпореждане, изразяващи се в недоказаните му, а и неотносимите към настоящия спор оплаквания относно съставянето и връчването на констативния протокол от проверката и на задължителните предписания до осигурителя, са неоснователни и в противоречие с относимите норми. В тази връзка и претенцията му, че е следвало да бъде конституиран като заинтересована страна в административното производство по издаване на обжалваното разпореждане, е неоснователна.

Видно от административната преписка, от лицето са изисквани и същото е представяло относими, изброени в оспореното решение документи, както и трикратно - с декларации от 15.05.2018 г., 30.11.2020 г. и от 18.02.2021 г. е давало обяснения относно извършвана дейност в [фирма]. В тази връзка - Д. С. е имал възможност да участва в административното производство и се е възползвал от нея. Като относно претенцията на жалбоподателя за участие в административното производство, образувано във връзка с [фирма], липсва правно основание за конституирането му като заинтересована страна, тъй като „страни в административното производство по издаването на задължителни предписания по чл. 108, ал. 1, т. 3 КСО за спазване разпоредбите на КСО /в случая за коригиране на данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО/ са контролният орган и осигурителят и само осигурителят е адресат на издадените от контролния орган задължителни предписания“. Издадено в тази връзка разпореждане, касаещо конкретно наето лице, „подлежи на обжалване по реда на чл. 117, ал. 1 и чл. 118, ал. 1 КСО /Решение № 10036/22.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14293/2019 г., Решение № 3065/09.03.2021 г. на ВАС, Шесто отд. по адм. д. № 10737/20 г., съгласно което: "Производството по установяване на юридическите факти от значение за осигурителното правоотношение между осигурител и НОИ се развива между тези две страни. В това производство няма място за участие на евентуално осигурени лица или с претенции за осигурени от този осигурител. Жалбоподателят или черпещите осигурителни права лица на собствено основание от възникване на осигурително правоотношение следва да установяват и доказват с всички правно допустими способи, юридическите факти от които черпят своите осигурителни права. В настоящият случай няма пречка страната, претендираща възникване на осигурително правоотношение в своя полза да доказва съществуването на такова правоотношение в съдебната фаза, в случая, че е била упражнявана трудова дейност в спорния период, което е от значение за правото на отпускане на парично обезщетение за безработица. Контролните органи на НОИ имат правомощията да извършват проверки на осигурителите във връзка с техните задължения за осигуряване на информация и заплащане на осигурителните вноски, но това не включва участието на други лица, тъй като не е налице пряко и непосредствено засягане на права и законни интереси на други лица извън отношенията осигурител - НОИ. Участието на жалбоподателя в отношенията между осигурителя и НОИ, още по малко в служебните контролни проверки не намират опора в закона. /.

В този смисъл - липсва правно основание жалбоподателят да бъде уведомяван за извършената проверка на [фирма], тъй като същата касае дружеството, а не физическите лица, за които дружеството е

подавало данни. За последните законодателят е предвидил правна възможност за защита по реда по чл. 117 и чл. 118 от КСО.

Резултата и изводите от извършената проверка от контролен орган на ТП на НОИ - С. на [фирма], както и след приключили проверки от страна на компетентната институция Национална агенция за приходите (НАП). са обективирани в констативен протокол № KB-5-21-00753815/13.05.2020 г. Издадени са и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00753821/13.05.2020 г., с които е разпоредено да се подаде декларация образец № 1 с код „заличаване“ на подадените от [фирма] данни по чл. 5, ал. 4 от КСО досежно изброени лица, в т.ч. и за Д. З. С. за периода от 18.10.2016 г. до 30.09.2018 г. След връщането на пощенската пратка със задължителните предписания с отбелязване, че адресатът е непознат на адреса, същите са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО със Съобщение № Ц4016-21-97/01.06.2020 г., снето от таблото в ТП на НОИ С. - град на 08.06.2020 г

Предвид нови доказателства от извършените проверки, в резултат на които е установено, че са налице невъзникнали осигурителни правоотношения и са заличени данните по чл. 5, ал. 4 от КСО, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащаните ПОВН, Ръководителя на контрола по разходите на държавно обществено осигуряване е постановил и потвърденото е оспореното решение, разпореждане № РВ-3-21 -00882729/22.02.2021 г., с което на основание чл. 114, ал. 2 и 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено Д. З. С. да възстанови полученото ПОВН за периода от 22.12.2016 г. до 03.04.2019 г. с прекъсвания в общ размер 4 923.06 лв. като в последната сума е включена и неправомерно надвзетата сума от ПОВН за периода от 05.03.2019 г. до 03.04.2019 г., при чието изчисляване е включен осигурителен доход от [фирма]. Установено е, че вместо изплатените по болничен лист № Е., представен по реда на НПОПДОО чрез [фирма], 561,38 лв., са дължими 331,15 лв.; а вместо изплатените по болничен лист № Е., представен по реда на НПОПДОО чрез Университетско издателство „Св. К. О.“, 1 122,76 лв., са дължими 662,29 лв.

Въз основа на изложеното и предвид събраните доказателства, изцяло неоснователни са доводите на жалбоподателя, че административния орган е постановил решението си при несъобразяване с материалните разпоредби.

При условие, че са събрани доказателства, че са налице отрицателните предпоставки за отпускане на ПОВН на жалбоподателя и предвид факта, че е събрана необходимата информация, даваща основание да се стигне до извода, че лицето не е полагало труд в търговското дружество, обстоятелство което не беше опровергано от същата с никакви годни и относими доказателства, което изключва качеството му

на осигурено лице, имащо право да получи парично обезщетение за временна неработоспособност, то целта на закона, а именно възстановяването на неоснователно изплатената сума от лицето е налице. В този смисъл правомощието за издаване на обжалваното разпореждане е използвано изцяло в съзвучие с целта на закона и прогласяването му като неправилно на това основание не може да бъде направено.

Предвид изложеното, като е постановил Решение № 1040-21-407/09.04.2021г. Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00882729/22.02.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град, с което на основание чл. 114, ал. 2 и 3, във връзка с чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО е разпоредено жалбоподателя да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение за временна неработоспособност (ПОВН), изплатено му за времето от 22.12.2016 г. до 04.01.2017 г., от 05.01.2017 г. до 19.01.2017 г., от 20.04.2017 г. до 29.04.2017 г., от 31.05.2017 г. до 29.06.2017 г., от 07.08.2017 г. до 26.08.2017 г., от 27.08.2017 г. до 10.09.2017 г., от 05.10.2017 г. до 24.10.2017 г., от 30.10.2017 г. до 28.11.2017 г., от 29.11.2017 г. до 28.12.2017 г. и от 05.03.2019 г. до 03.04.2019 г.- в общ размер 4 923.06 лв., Директорът на ТП на НОИ С. - град е приложил правилно материалния закон. По тези съображения жалбата срещу този административен акт следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на жалбоподателят не се дължат разноски. На ответника по жалбата следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. З. С. от [населено място], срещу Решение № 1040-21-407/09.04.2021г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е отхвърлена като неоснователна жалбата му и потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00882729/22.02.2021г. на ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ С. – град, като неоснователна.

ОСЪЖДА Д. З. С. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на ТП на НОИ - С. град юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: